

collava desde el carrer a n'en Salvador, fins que un dia la senyora al fer-li l'almoïna va dirli: Si vos agrada sentir el piano, entreu i coneixeréu a n'el meu fill. *Desde allavors, sempre que sento tocar, entro a saludar a n'els senyors i disfruto un ratet discutint sobre música amb l hereu, qui sempre 'm fa sentir alguna cosa nova. Ja pot comtar, va dir-nos, com me venen a la memoria els anys de la joventut!* I a n'el vellet els ulls li llagimejaven...

Aquella escena ens va commover fonament, i notant-ho l'amic va dir nos mentres la seva esposa i'els seus fills despedien afectuosament a n'el captaire: ¿Veus quina escena més hermosa? Aquets espectacles, que únicament la caritat cristiana pot oferir-nos, no'ls podrém gosar quan notinguém pobres a la porta. No sé lo que tu opines respecte a les disposicions encaminadas a extingir la mendicitat: per a mi aquestes mides produhirán una gran desgracia social de la que les ànimes dels nostres fills ne serán víctimes.

Completament d'acord amb la opinió del amic, hem reflexionat sobre lo sarcàstic que resulta qu'en temps del triomf de les idees de igualtat i fraternitat, la pobresa sia considerada com a vil i deshonrosa, i ens hem afermat en el convenciment de que si la societat contemporania tractés a la indigència amb la consideració que a casa del nostre amic tracten a n'el pobre músic, la immensa majoria dels captaires se mostrarien agraits i respectuosos i darien poc que fer a la policia; serien com els pobres del temps en que la societat era cristiana, humils i resignats com el captaire d'Amiens, a n'el qui Sant Martí va donar la mitat de la seva capa.

JOAN DOTRAS.

Deurers dels Batlles

Després de quatre anys de continua guerra europea, hem pogut veure clarament com han fracassat totes les disposicions governatives per impedir la exportació no sols

de subsistencies indispensables per a nostra vida, si que també de les que amb elles tenen tota clase de relació.

De res, o de ben poca cosa han servit els canvis de Ministeris i la creació d'eis Comissaris per a resoldre tant important problema... Res ne trauran tampoc d'enlairar a Ministres a n'els que's cuidin dels aludits i importants càrrecs, doncs a Espanya per desgracia, han pogut més les influencies i oligarquies polítiques de tota mena, que les apremiants necessitats nacionals.

Veus xardoroses s'han aixecat continuament des del comensament de tan crudel guerra per a prevenir i avisar a n'els quempuynen el timó de nostre Estat... Mil disposicions i lleis s'han volgut donar per atacar el mal i donar-nos eficás remei, però sempre ha triomfat el diner, sempre ha triomfat el potentat, i es natural per consegüent que avui ens amenaci el problema fatidic de la fam. Son moltes les capitals en les quals es reuneixen tot sovint els fabricants de farines no sapiguent de quina manera donar solució a ainal conflicte puig que les arribades d'aquest cereal importades del estranger son tan escases que sols basten per passar alguns dies, i no per resoldrer res. De res serveixen tampoc les disposicions endevingudes de dalt a n'els governadors, i les d'aquests a n'els pobles i batlles quan no's pot palpar amb elles el grá de blat i altres elements nutritius. Lo que si seria de desitjar, i aixó ho aconselleriem a tots els Batlles, que aquests es preocupessin en gran manera del esdevenir dels llurs pobles puig a ningú més que a ells importa procurar son benestar i aixó deu fer-se, entenem, mentres encara resta marge, doncs que esperar el plé conflicte, seria suïcidar-se ells, i matar a son poble. AMIC.

Cròniques estiuenques

Ha tornat de Sant Hilari de Sacalm ont ha passat uns dies la distingida i elegant Sra. D.ª Josepa de

Garriga acompanyada de ses xamoses filles.

—Igualment han retornat del mateix lloc les distingides families Ragull i Bartroli.

—Nostra colonia estiuenca s'es vist augmentada aquest any amb altres distingides families que contribueixen a fer-la més animada, al ensemps que divertida i plaenta la seva estada al costat nostre.

Moltes son les que per primera vegada venen a disfrutar de les bonances que l'estiu dona a fruit en nostres pobles, que per estar recolçats al peu de la mar llatina es transformen en veraders vergés i paradís ont es pot gaudir de totes les placideses que la Natura carinyosa acopla sobre ells.

Malgrat per fortuna, es troba entre aquets nombre de pobles favoreescuts, entre aquets llocs ont el calor estival es pot suavisar en mig del dolç estar en nostres ones que sempre rialleres joguinegen a nostres peus proporcionant-nos un rato de benestar, que no en desitjaríem d'altra, mentres poguessim escabullir-nos en mig d'aquelles fresques aigues i tornar-nos per l'ardenta arena, en busca de que la tan pregonada *helioterapia* fassi sos efectes, en nostres cossos esblanqueïts pels frets de l'hivernada.

Moltes diversions s'improvisen, que per ser aixís resulten mes agradables, una d'aquestes i que's veu més animada son les escursions, ont una nombrosa colla composta per nostres infadigables *alpinistes* es diverteix fent correrries que encar no siguen llargues, resulten molt divertides, mes encare quan el lloc visitat es alguna d'aquestes pintoresques fontanes que rodejen nostra vila, o alguna germana veïna que'ns convida a que la visitem pressurosa de oferir-nos algún esbarjo amb ses ofrenes.

Algúns son ja els llocs qu'hem tingut la ocasió de visitar i en tots podem pregonar que nostre esperit ha quedat desitjós de tornar-hi no sols per lo admirable que's passa la tarda, sinó per poguer tornar a disfrutar de les belleses descobertes i altre volta fruit en semblants